

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 mai 2020, declarat de avocatul Alexandr Curtev, în numele inculpatului

Calestru Antonio xxxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>15.02.2018 – 15.01.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>15.02.2019 – 19.03.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>07.06.2019 – 04.02.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.03.2020 – 28.05.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>21.08.2020 – 04.11.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 15 ianuarie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Calestru Antonio a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumularea totală a pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Cimișlia din 07 aprilie 2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 15.01.2019.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Calestru Mihail, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

De la inculpați s-au încasat, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 448 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, Calestru Antonio și Calestru Mihail sunt învinuiți în aceea că, la 08.11.2017, în jurul orelor 02.00, aflându-se pe teritoriul stației PECO „Parstar”, situată pe str. Barbu Lăutarul, or. Cimișlia, în urma înțelegerii prealabile și împreună, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, au

inițiat o ceartă cu Tomescu Serghei, numindu-l cu cuvinte necenzurate, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, care prin conținutul acțiunilor se deosebeau printr-un cinism și obrăznicie deosebită, pe parcursul căreia l-a lovit cu pumnul în față, apoi cu o sticlă de bere în regiunea capului, ulterior punându-l jos la pământ, l-a lovit de câteva ori cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămare corporală ușoară.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Deoarece probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită de mai multe persoane, care se pedepsește cu amendă în mărime de 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, la stabilirea pedepsei, se va ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, nu au fost constatate circumstanțe atenuante, ca circumstanță agravantă fiind că infracțiunea a fost săvârșită de către o persoană care anterior a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 07.04.2017, în baza art. 166 alin. (2) lit. d), 189 alin. (3) lit. b), d), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, sentință menținută de către Curtea de Apel Comrat prin decizia din 28.11.2017, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, în condițiile beneficiii de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind oportun de a-i aplica o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal - o pedeapsă definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3. Avocatul Alexandr Curtev a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Calestru A. să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, iar potrivit art. 84 alin. (3) Cod penal, pedepsele să fie executate de sine stătător.

Apelantul a invocat că, inculpatul a recunoscut integral vina și s-a căit sincer în cele comise, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și să-i fie aplicată pedeapsa penală sub formă de amendă, pe care ar fi în stare să o execute.

La fel, nu s-a luat în considerare că, infracțiunea incriminată lui Calestru A. a fost comisă la 08.11.2017, până la pronunțarea hotărârii definitive pe cauza penală la care a făcut trimitere instanța (decizia din 28.11.2017), din care motiv art. 85 alin. (1) Cod penal nu este aplicabil în speța dată.

În aceste circumstanțe, în privința inculpatului a fost posibilă aplicarea pedepsei sub formă de amendă, iar în conformitate cu art. 84 alin. (3) Cod penal, dacă pentru infracțiunile care intră în concurs sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art. 87, și instanța de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele urmează să fie executate de sine stătător.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 19 martie 2019, apelul a fost admis,

casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Calestru Antonio a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei.

Ținând cont de termenul aflării inculpatului sub arest preventiv, începând cu 15.01.2019 și până la 19.03.2019, conform art. 88 alin. (5) Cod penal, a fost atenuată pedeapsa stabilită sub formă de amendă până la 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, a fost adăugată deplin pedeapsa neexecutată, conform sentinței Judecătorei Cimișlia din 07.04.2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu suspendare condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani, și amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei, care urmează a fi executate de sine stătător, conform art. 87 alin. (2) Cod penal.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect l-a recunoscut pe inculpat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, infracțiunea a fost săvârșită la data de 08.11.2017, iar sentința Judecătorei Cimișlia din 07.04.2017 a devenit definitivă și executorie la data emiterii deciziei Curții de Apel Comrat, adică la 28.11.2017, deci la caz nu exista cumul de sentințe pentru a fi aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

5. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sârbu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenta a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerație lipsa circumstanțelor atenuante, prezența circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

La fel, atât în procesul urmăririi penale, cât și al examinării în fond, nu au fost stabilite circumstanțe excepționale sau atenuante, iar datele privind personalitatea inculpatului au confirmat predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica negativă de la locul de trai, care anterior a mai comis diferite infracțiuni, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Cimișlia din 19.10.2005 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu 2 ani termen de probă, prin sentința Judecătorei Cimișlia din 29.07.2010 în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspunderea contravențională (art. 55 Cod penal), prin sentința Judecătorei Cimișlia din 07.04.2017 în baza art. 166 alin. (2) lit. d), 189 alin. (3) lit. b), d), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu 3 ani termen de probă.

Astfel, fiind de mai multe ori tras la răspundere penală pentru diferite infracțiuni, inculpatul nu a făcut pentru sine careva concluzii, dimpotrivă a continuat activitatea sa infracțională, fiind sigur că va scăpa de pedeapsă. Respectiv, pedepsele stabilite anterior nu au avut careva efect asupra inculpatului, nu au influențat asupra corectării și reeducării vinovatului, dar au creat impresia de impunitate pentru acesta, iar impunitatea mărește îndrăzneala. Totodată, aceste circumstanțe, nu au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei de către instanța de apel.

6. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2020, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Instanța de recurs a invocat că, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond, adoptând soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu a constatat și a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, fiind confuză și neargumentată dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, pentru comiterea cu intenție unei infracțiuni mai puțin grave în perioada de probațiune, în raport cu prevederile din art. 90, 85 alin. (3) Cod penal, conform cărora pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celui condamnat cu suspendarea executării pedepsei.

7. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 28 mai 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Calestru Antonio a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin *cumul parțial* al pedepselor stabilite, inclusiv conform sentinței Judecătoria Cimișlia din 07.04.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 28.05.2020, cu includerea perioadei de 15.01.2019 până la 19.03.2019.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a invocat că, prima instanță nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, așa cum este indicat în art. 384-397 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că, Calestru A. și Calestru M., la 08.11.2017, aproximativ orele 02:00, aflându-se pe teritoriul stației PECO „Parstar” situat pe str. Barbu Lăutarul din or. Cimișlia, în urma înțelegerii prealabile și împreună, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, au inițiat o ceartă cu Tomescu Serghei, numindu-l cu cuvinte necenzurate, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, care prin conținutul acțiunilor se deosebeau printr-un cinism și obrăznicie deosebită, pe parcursul căreia l-a lovit cu pumnul în față, apoi cu o sticlă de bere în regiunea capului, ulterior punându-l jos la pământ, l-a lovit de câteva ori cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă pe cap, excoriații, edem pe cap, și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a statuat că, pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie

echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal, în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 17 aprilie 2017, Calestru A. a fost condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. d), 189 alin. (3) lit. b), d), 84, 90 Cod penal, la 5 ani închisoare și amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În speță, inculpatul Calestru A. a comis infracțiunea la data de 08.11.2017, după emiterea sentinței din 07.04.2017, de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, inculpatului pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal urmează a-i fi stabilită pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, iar conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin prezenta decizie și sentința din 07 aprilie 2017, i se va stabili pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În asemenea circumstanțe, sunt irelevante argumentele avocatului precum că, infracțiunea încriminată lui Calestru A. a fost comisă la data de 08.11.2017, până la pronunțarea hotărârii definitive pe cauza penală la care face trimitere instanța - decizia Curții de Apel Comrat din 28.11.2017.

Or, prevederile art. 85 Cod penal se aplică atunci când condamnatul săvârșește una sau mai multe infracțiuni după pronunțarea primei sentințe, indiferent dacă această sentință a intrat în vigoare sau nu, concluzie care rezultă din dispozițiile legii de procedură penală conform cărora sentința devine definitivă nu la pronunțarea ei, ci la expirarea termenelor de atac, dacă sentința n-a fost atacată sau după judecarea cauzei pe căile ordinare de atac, conform art. 466 Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, urmează a fi respins și argumentul apelantului precum că, potrivit art. 84 alin. (3) Cod penal, pedepsele penale stabilite prin sentințe se pot executa de sine stătător.

Un alt argument invocat de apelant este că, inculpatul, fiind audiat în instanța de fond, vina și-a recunoscut integral, a manifestat căința sinceră în cele comise, fiind solicitată și examinarea cauzei în procedura simplificată, respectiv pedeapsa sub formă de amendă, pe care este în stare să o execute, va atinge scopul prevăzut de art. 61 Cod penal.

Însă, aplicarea amenzii se va considera o pedeapsă prea blândă, necorespunzătoare, în situația când inculpatul, la locul de trai se caracterizează negativ, face abuz de alcool, având plângeri și obiecții asupra comportamentului acestuia de la vecini și rude, anterior a fost atras la răspundere contravențională de 6 ori printre care și pentru huliganism nu prea grav, anterior fiind judecat prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 19.10.2005 pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 29.07.2010 a fost încetat procesul penal pornit în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, fiind atras la răspundere administrativă, prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Cimișlia din 20.02.2009 a fost încetată urmărirea penală în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, va contribui la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii. Ori, pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Deci, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin izolare de societate, nefiind constatate temeieri de aplicarea a amenzii și executării pedepselor penale de sine stătător, pedeapsa închisorii fiind una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea inculpatului față de infracțiunile săvârșite, de consecințele acesteia și în limitele art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Avocatul Alexandr Curtev a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței din 15.01.2019 și deciziei Curții de Apel Cahul din 28.05.2020 în partea ce ține de aplicarea pedepsei penale față de Calestru Antonio, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar pedepsele penale stabilite prin *decizia Curții de Apel Comrat din 28.11.2017 și a Curții Supreme de Justiție de executat separat*.

Recurentul a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 19.03.2019, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. 2 lit. b) Cod penal, în privința lui Calestru A. a fost aplicată pedeapsa penală sub forma de amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei, devenind definitivă și executorie la data pronunțării, adică la 19.03.2019.

Astfel, la 21.03.2019, Calestru A., respectând prevederile art. 64 alin. (3)¹ Cod penal, a executat pedeapsa stabilită, ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. OUBO-3100 din 21.03.2019, anexat la materialele cauzei.

Deci, pedeapsa penală stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. 2 lit. b) Cod penal a fost executată la 21.03.2019.

Conform prevederilor art. 22 Cod de procedură penală nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare. Hotărârea judecătorească definitivă împiedică pornirea sau continuarea procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă. Această prevedere este stipulată și în art. 7 alin. (2) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Prin urmare, Calestru A. a fost condamnat de două ori pentru aceeași fapta și anume la 19.03.2019 prin decizia Curții de Apel Comrat la amendă, pedeapsa penală fiind executată la 21.03.2019 și prin decizia Curții de Apel Cahul la închisoare, pe care inculpatul o execută în prezent în penitenciar.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 420 - 427 Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel din 28.05.2020, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 alin. (10), 85 alin. (1) și (3) Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel, just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, dar anterior a mai fost condamnat și a comis infracțiunea din speță în termenul de probațiune, în cazul în care potrivit art. 90 alin. (10), 85 alin. (1) și (3) Cod penal Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât

pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată, aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 7. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul apărării, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol, privind criteriile de individualizare a pedepsei penale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Pe lângă aceasta, cu referire la argumentul din recurs că: „*decizia din 19.03.2019, prin care Calestru A. a fost sancționat la amendă în mărime de 35.000 lei, devenind definitivă și executorie la data pronunțării, a fost executată adică la 19.03.2019 la 21.03.2019, conform ordinului de încasare a numerarului nr. OUBO-3100 din 21.03.2019 și astfel Calestru A. a fost condamnat de două ori pentru aceiași fapta prin decizia Curții de Apel Cahul din 28/05.2020*”, se reține că recurentul se contrazice, ori solicită casarea sentinței din 15.01.2019 și deciziei Curții de Apel Cahul din 28.05.2020 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă tot sub formă de amendă pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 8. din decizie*).

Totodată, conform procesului-verbal al ședinței instanței de apel, avocatul și inculpatul au participat la pronunțarea deciziei instanței de apel din 19 martie 2019, deci au fost informați că decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție timp de 30 de zile, adică nu este irevocabilă, iar potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale – temeiuri invocate în recursul declarat ulterior de procuror, instanța de recurs fiind în drept, conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală să caseze total decizia instanței de apel și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel în vederea agravării pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 4. - 7. din decizie*).

Prin urmare, apărarea, achitând amenda respectivă, și-a asumat conștient riscul intervenirii consecințelor agravante, generate prin decizia instanței de recurs din 04.02.2020 (*pct. 6. din decizie*).

În asemenea circumstanțe de fapt și de drept, argumentul recurentului privind dubla condamnare este lipsit de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexandr Curtev împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 mai 2020, în privința inculpatului Calestru Antonio xxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun